

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2729/2000
av den 14 december 2000
om tillämpningsföreskrifter för kontroller inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000⁽²⁾, särskilt artikel 72.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1493/1999, som ersatte rådets förordning (EEG) nr 822/87⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1677/1999⁽⁴⁾, tillämpas från och med den 1 augusti 2000. I artikel 72 i denna anges kontrollbestämmelser för vinsektorn. Den ram som på detta sätt angetts bör kompletteras med tillämpningsföreskrifter och förordningarna på området bör upphävas, dvs. kommissionens förordning (EEG) nr 2347/91 av den 29 juli 1991 om provtagning av vinprodukter som ett led i samarbetet mellan medlemsstaterna och för analys med isotopmetoder, inbegripet analys för lagring i gemenskapens databas⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordningar (EG) nr 1754/97⁽⁶⁾ och (EEG) nr 2348/91 av den 29 juli 1991 om upprättande av en databas för resultat av analys av deuterium i vinprodukter med kärnmagnetisk resonans⁽⁷⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1932/97⁽⁸⁾.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2631/2000⁽¹⁰⁾, skall rådets förordning (EEG) nr 2048/89 av den 19 juni 1989 om allmänna bestämmelser för kontroller inom vinsektorn⁽¹¹⁾ gälla till och med den 30 november 2000. Följaktligen bör de nya tillämpningsreglerna på området träda i kraft den 1 december 2000.
- (3) För en enhetlig tillämpning av bestämmelserna inom vinsektorn bör bestämmelser antas som dels närmare anger redan gällande nationella och gemenskapliga

kontrollförfaranden, dels säkerställer ett direkt samarbete mellan de myndigheter som ansvarar för kontrollerna inom vinsektorn.

- (4) Särskilda bestämmelser bör även fastställas för att införa och tillämpa ett gemenskapssystem med en inspektörskår, som är specialiserad på kontroller inom vinsektorn och som på gemenskapsnivå svarar för en enhetlig tillämpning av gemenskapens bestämmelser.
- (5) Bestämmelser bör fastställas om att nationella myndigheter och kommissionen ömsesidigt skall samarbeta för god tillämpning av vinlagstiftningen. Dessa bestämmelser utgör inget hinder för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna för gemenskapens utgifter, för nedklassning av kvalitetsviner fso eller för straffrättsliga respektive administrativa sanktioner. Medlemsstaterna bör se till att tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i de två senare fallen varken äventyrar den här förordningens syfte eller dess föreskrivna kontrollers effektivitet.
- (6) Medlemsstaterna bör säkerställa effektiva insatser av de vinkontrollerande myndigheterna. Därför skall ett organ inrättas för kontakterna mellan medlemsstaterna och kommissionen. Det är dessutom väsentligt att kontrollarbetet samordnas mellan de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater i vilka vinkontrollen överläts till flera myndigheter.
- (7) För att få en enhetlig tillämpning av gemenskapens bestämmelser åligger det särskilt medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder så att personalen på de behöriga myndigheterna får så stora kontrollbefogenheter att de kan säkerställa att lagstiftningen efterlevs.
- (8) Vidare bör för kommissionens särskilda inspektörskår bestämmelser antas om hur denna skall inrättas och arbeta med vinkontroller.
- (9) Om kommissionens särskilda inspektörer i sin verksamhet stöter på upprepade och onödiga svårigheter, bör kommissionen ha möjlighet att uppmana den berörda medlemsstaten att inte bara lämna en förklaring till detta utan även att ställa sådana medel till förfogande att arbetet kan utföras. Den berörda medlemsstaten måste då säkerställa att dess förpliktelser enligt denna förordning uppfylls genom att göra det lättare för dessa inspektörer att utföra sitt arbete.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT L 214, 2.8.1991, s. 32.

⁽⁶⁾ EGT L 248, 11.9.1997, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 214, 2.8.1991, s. 39.

⁽⁸⁾ EGT L 272, 4.10.1997, s. 10.

⁽⁹⁾ EGT L 185, 25.7.2000, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EGT L 302, 1.12.2000, s. 36.

⁽¹¹⁾ EGT L 202, 14.7.1989, s. 32.

- (10) Särskilda bestämmelser bör antas för kontroller av produktionskapaciteten. I synnerhet bör insatser med ekonomiskt stöd från gemenskapen systematiskt kontrolleras på platsen.
- (11) Utvecklingen av handeln med vin mellan de olika medlemsstaterna, i synnerhet det stadigt stigande antalet multinationella företag inom denna sektor, och de möjligheter som ges genom förvaltningsbestämmelserna att, med eller utan stöd, utföra eller överföra aktiviteter i eller till andra områden än de där produkterna odlats, vittnar om vinmarknadernas inbördes beroende. Detta förhållande nödvändiggör en bättre harmonisering av kontrollmetoderna och ett närmare samarbete mellan de olika kontrollmyndigheterna.
- (12) För ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av vinsektorns bestämmelser är det centralt att den behöriga myndigheten i en medlemsstat på begäran kan få samarbeta med den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Regler bör fastställas för sådant samarbete.
- (13) Mot bakgrund av den komplicerade karaktären i vissa ärenden och behovet av snabba åtgärder, är det synnerligen viktigt att en behörig myndighet som har lämnat en ansökan om assistans, efter överenskommelse med den behöriga myndighet till vilken ansökan lämnats, kan låta tjänstemän den själv utser delta i undersökningarna.
- (14) I fall av allvarliga risker för bedrägeri eller av bedrägeri som berör en eller flera medlemsstater måste de olika behöriga myndigheterna på egen hand tillgripa det förfarande som kallas spontan assistans.
- (15) Mot bakgrund av att den information som utbyts enligt denna förordning är av konfidentiell natur, bör den sekretessbeläggas i handels- och yrkesmässigt hänseende.
- (16) Genom förordning (EEG) nr 2348/91 inrättas en analysdatabas vid Gemensamma forskningscentret (GFC) för att harmonisera kontrollanalyserna i hela gemenskapen. Denna skall från medlemsstaterna erhålla prov och analysrapporter. Bestämmelserna för denna organisationsstruktur bör tillämpas även här och mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts sedan den inrättades.
- (17) Tillämpandet av isotopiska referensanalysetoder bör ge en bättre kontroll av vinprodukters berikning, bör kunna påvisa vattentillsatser i dem och i förening med analysresultat om andra isotopiska kännetecken hos dem kunna verifiera om detta överensstämmer med beskrivningen av ursprunget. För att göra det lättare att tolka dessa analysmetoders resultat bör de kunna jämföras med resultat som tidigare erhållits med samma metoder och vid analyser av liknande produkter för vilka ursprung och framställning har bekräftats.
- (18) Isotopanalys av viner eller vinprodukter skall genomföras med de referensanalysetoder som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2676/90 av den 17 september 1990 om fastställande av gemensamma analysmetoder för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 761/1999⁽²⁾.
- (19) För att göra det lättare att tolka resultaten av de analyser, som utförs i gemenskapslaboratorier med den nödvändiga utrustningen, och för att analysresultat från olika laboratorier skall kunna jämföras, bör enhetliga regler fastställas för druvprovtagning, vinframställning och förvaring av druvprover.
- (20) För säkerställande av analysdatas kvalitet och jämförbarhet bör ett system med erkända kvalitetsnormer tillämpas på de laboratorier som medlemsstaterna anlitar för den isotopiska analysen av prover för databasen.
- (21) Isotopanalysen av vinprodukter och dess tolkning är komplicerade frågor. För att möjliggöra en harmoniserad tolkning av analysresultaten bör det föreskrivas att GFC:s databas blir tillgänglig för de officiella laboratorier som tillämpar denna analysmetod och på begäran även blir tillgänglig för andra offentliga organ i medlemsstaterna, samtidigt som reglerna för skydd av den personliga integriteten följs.
- (22) Förordning (EEG) nr 2347/91 innehåller bestämmelser om tagning av prover för leverans till ett officiellt laboratorium i en annan medlemsstat och innehåller allmänna bestämmelser om tagning av prover som skall isotopanalyseras. Dessa förfaranden bör därför tillämpas även här och provtagning för gemenskapens databas bör betraktas som ett specialfall, där vinproduktsprover tas i direkt samarbete mellan myndigheterna.
- (23) För att säkerställa att kontrollerna utförs objektivt är det viktigt att kommissionens särskilda inspektörer eller inspektörer från en medlemsstats behöriga myndighet får begära av en behörig myndighet i en annan medlemsstat att den utför provtagningar. Den inspektör som gör en sådan begäran måste tillställas de insamlade proverna och även få bestämma vilket laboratorium som skall utföra analyserna.

⁽¹⁾ EGT L 272, 3.10.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 99, 14.4.1999, s. 4.

- (24) För samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter bör föreskrifter fastställas för officiell provtagning liksom för provens användning, så att de blir representativa och det blir möjligt att verifiera de officiella analysresultaten i hela gemenskapen.
- (25) För att administrativt förenkla frågan om betalningsansvar för kostnaderna för tagning och avsändning av prov, analytiska och organoleptiska undersökningar och medverkan av sakkunniga, bör den principen fastställas att dessa kostnader skall bäras av den myndighet som har beställt provtagningen eller begärt sakkunnigmedverkan.
- (26) Bevisvärdet bör närmare anges för de uppgifter som erhållits i samband med kontroller enligt den här förordningen.
- (27) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen bör medlemsstaterna fastställa påföljder att tillämpas på överträdelse av vinbestämmelserna. Sådana påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och får inte försvåra tillämpningen av gemenskapsrätten genom hänvisning till överträdelse som anges i nationell lagstiftning.
- (28) För att få en normal kontroll och provtagning på vingårdarnas druvor är det viktigt att föreskriva att de som berörs inte får försvåra de kontroller som de utsätts för utan att de bör underlätta provtagningen och bidra med de uppgifter som krävs för tillämpningen av den här förordningen.
- (29) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommitten för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kontroller och påföljder

- I denna förordning fastställs särskilda tillämpningsföreskrifter för kontroll och påföljder inom vinsektorn.
- Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av
 - särskilda bestämmelser om kontakterna mellan medlemsstaterna avseende bekämpning av bedrägerier inom vinsektorn så länge dessa underlättar tillämpningen av denna förordning,
 - regler för
 - straffrättsligt förfarande eller ömsesidigt juridiskt bistånd mellan medlemsstaterna i straffrättsliga frågor,
 - förfarandet för administrativa påföljder.

AVDELNING I

KONTROLLER SOM SKALL UTFÖRAS AV MEDLEMSSTATERNA

Artikel 2

Principer

- Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att gemenskapens tillämpningsbestämmelser och nationella tillämpningsbestämmelser för vinsektorn efterlevs.
- Medlemsstaterna skall genomföra administrativa kontroller och kontroller på plats för att se till att efterlevnaden av kraven kontrolleras på ett effektivt sätt.
- Beroende på typen av stöd skall medlemsstaterna fastställa de metoder och medel som skall användas för kontrollen samt vilka personer som skall kontrolleras.
- Kontrollerna skall utföras systematiskt eller genom stickprov. Om kontrollerna utförs genom stickprov skall medlemsstaterna genom antalet, arten av och frekvensen av kontrollerna säkerställa att de är representativa för hela medlemsstaten och står i förhållande till den kvantitet vinprodukter som saluförs eller innehas i avsikt att saluföras.

Artikel 3

Kontrollmyndigheter

- Om en medlemsstat utser flera behöriga myndigheter för att kontrollera att bestämmelserna inom vinsektorn efterlevs skall den säkerställa att dessa samordnar sitt arbete.
- Varje medlemsstat skall utse en enda kontaktinstans som skall sköta förbindelserna med övriga medlemsstater och med kommissionen. Denna kontaktinstans skall framför allt vidarebefordra och ta emot ansökningar om samarbete för tillämpningen av denna avdelning och representera den medlemsstat som den tillhör gentemot de övriga medlemsstaterna eller kommissionen.
- Kommissionen skall sörja för att de uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 72.2. i förordning (EG) nr 1493/1999 regelbundet sprids på lämpligt sätt.

Artikel 4

Kontrollpersonalens befogenheter

- Varje medlemsstat skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta arbetet för de behöriga myndigheternas personal. Den skall särskilt sörja för att denna personal, i tillämpliga fall tillsammans med personal från andra organ som fått befogenhet till detta
- har tillträde till vinodlingarna, vinframställnings- och lagringsanläggningarna, anläggningarna för bearbetning av produkter från vinsektorn samt transportmedlen för dessa produkter,

- har tillträde till affärs- eller lagerlokalerna och till transportmedlen hos var och en som innehar i avsikt att sälja, eller som saluför eller transporterar produkter från vinsektorn eller produkter som kan tänkas komma till användning inom vinsektorn,
- får möjlighet att inspektera produkterna från vinsektorn och ämnen eller produkter som kan komma till användning vid framställningen av sådana produkter,
- kan ta prover av produkter från vinsektorn, ämnen eller produkter som kan komma till användning vid framställningen av sådana produkter liksom produkter som innehåller i avsikt att säljas, som saluförs eller transporteras,
- får möjlighet att i kontrollsyfte kontrollera räkenskaper eller andra dokument och låta ta kopior av eller utdrag ur dessa dokument,
- får vidta lämpliga säkerhetsåtgärder i samband med framställning, lagring, transport, beteckning, presentation och försäljning av en produkt från vinsektorn eller en produkt som kan komma till användning vid framställningen av en sådan produkt, när det finns en välgrundad misstanke om att det begåtts en allvarlig överträdelse av gemenskapens lagstiftning, särskilt om överträdelsen är uppsåtlig eller om det föreligger risk för folkhälsan.

Artikel 5

Produktionskapaciteten

1. I syfte att iaktta bestämmelserna om produktionskapacitet i avdelning II i förordning (EG) nr 1492/1999 skall medlemsstaterna, allt efter behov, använda vinodlingsregistret eller den grafiska referensbasen enligt rådets förordning (EEG) nr 2392/86⁽¹⁾.

För slutgiltig nedläggning samt omstruktureringar och omställningar som får gemenskapsstöd skall kontroller på plats systematiskt genomföras. Denna kontroll skall omfatta de vinarealer som blivit föremål för stödansökan.

2. Kontrollen av att förbudet mot nyplantering enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 efterlevs skall ske med hjälp av den grafiska referensbas som upprättats i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 2392/86.

De medlemsstater som inte har tillgång till någon grafisk referensbas skall före den 1 januari 2001 meddela kommissionen vilka åtgärder som vidtagits för att försäkra sig om att förbudet mot nyplantering efterlevs.

AVDELNING II

GEMENSKAPENS KONTROLLSYSTEM

Artikel 6

Kommissionens särskilda inspektörskår

1. Kommissionens särskilda inspektörer enligt artikel 72.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 får medverka vid kontroller som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Kontroller skall utföras enligt artikel 9.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽²⁾.

Kommissionen kan anmoda en medlemsstat

- att lämna uppgifter om vilka kontroller som planeras,
- att genomföra kontroller vid vilka kommissionens inspektörer kan medverka.

Medlemsstaternas inspektörer skall alltid ansvara för genomförandet av de kontroller som avses i första och andra stycket.

2. I sin verksamhet skall kommissionens särskilda inspektörer ha de rättigheter och befogenheter som anges i artikel 4 första, andra, tredje och femte strecksatserna, med förbehåll för de begränsningar som medlemsstaterna fastställt för sina egna inspektörer vid utförandet av kontrollerna i fråga.

Kommissionens särskilda inspektörer skall vid kontrollerna uppträda på ett sätt som är förenligt med de regler och den praxis för yrket som gäller i den aktuella medlemsstaten samt iaktta tystnadsplikt.

3. Efter varje kontroll som genomförts skall kommissionen till kontaktinstansen i den berörda medlemsstaten överlämna en rapport med resultaten från de särskilda inspektörerna. Denna rapport skall innehålla uppgifter om varje svårighet som tillstött och de överträdelser av gällande bestämmelser som konstaterats.

AVDELNING III

SAMVERKAN MELLAN KONTROLLINSTANSERNA

Artikel 7

Begäran om assistans

1. När en behörig myndighet i en medlemsstat företar kontroller i den egna medlemsstaten kan den begära information från kommissionen eller från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat som kan antas vara direkt eller indirekt berörd.

Kommissionen skall alltid underrättas när den produkt som kontrolleras enligt första stycket har sitt ursprung i tredje land och när saluföringen av denna produkt kan vara av särskilt intresse för andra medlemsstater.

Den myndighet som har fått en begäran om assistans skall lämna all sådan information som kan medverka till att den myndighet som begär assistans kan fullgöra sina uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 208, 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Efter väl grundad begäran av den assistanssökande myndigheten skall den myndighet som erhållit ansökan utföra, eller vidta nödvändiga åtgärder för att utföra, en särskild övervakning eller kontroll i syfte att nå det mål som efterfrågas.

3. Den myndighet som tillfrågats om assistans skall handla som om den handlade för egen räkning.

4. Den myndighet som anhållit om assistans kan i samförstånd med den myndighet varifrån hjälp begärts utse inspektörer för att

- antingen, hos de administrativa myndigheterna i den medlemsstat från vilken assistans begärts inhämta information om tillämpningen av bestämmelserna inom vinsektorn eller om kontrollåtgärder, inbegripet kopiering av transportdokument, andra dokument eller utdrag ur register,
- eller närvara vid den övervakning eller de kontroller som begärts i enlighet med punkt 2 efter att i god tid före genomförande av övervakningen eller kontrollerna ha meddelat den myndighet som mottagit begäran.

De kopior som avses i första strecksatsen får endast göras med tillåtelse från den behöriga myndighet som erhållit begäran.

Inspektörerna från den behöriga myndighet som erhållit begäran om assistans skall vid varje tillfälle ansvara för genomförandet av kontrollerna.

Inspektörerna från den behöriga myndighet som begär assistans skall

- uppvisa en skriftlig fullmakt av vilken deras identitet och befogenheter framgår,
- med förbehåll för de begränsningar som medlemsstaterna fastställt för sina egna inspektörer vid utförandet av de ifrågakommande kontrollerna, ha följande rättigheter:
 - Tillträdesrätter enligt artikel 4 första och andra strecksatserna.
 - Rätt till information om resultaten av de kontroller som utförts av inspektörerna från den myndighet som erhållit begäran enligt artikel 4 tredje och femte strecksatserna;
- vid kontrollerna uppträda på ett sätt som är förenligt med de regler och den praxis för yrket som gäller i den aktuella medlemsstaten samt iaktta tystnadsplikt.

5. Framställningar enligt denna artikel skall överlämnas till den anmodade myndigheten i den berörda medlemsstaten via dess kontaktinstans. Samma sak gäller för

- svar på sådana framställningar,
- meddelanden om tillämpningen av punkterna 2 och 4 i denna artikel.

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna, för att effektivisera och påskynda sitt samarbete tillåta att en behörig myndighet

- vänder sig direkt till en behörig myndighet i en annan medlemsstat med sina motiverade framställningar eller meddelanden,
- svarar direkt på motiverade framställningar eller meddelanden från en behörig myndighet i en annan medlemsstat.

Artikel 8

Spontan assistans

Om en medlemsstats behöriga myndighet har anledning att misstänka eller får veta att

- en produkt som förtecknas i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte är i överensstämmelse med bestämmelserna för vinsektorn eller att oegentligheter förekommit för att erhålla eller saluföra en sådan produkt, och
- denna överträdelse av bestämmelserna är av särskilt intresse för en eller flera medlemsstater och av sådan natur att den kan leda till administrativa åtgärder eller rättsliga förfaranden,

skall den behöriga myndigheten via den kontaktinstans som den tillhör omedelbart meddela detta till den berörda medlemsstatens kontaktinstans och kommissionen.

Artikel 9

Gemensamma bestämmelser

1. Den information som avses i artikel 7.1 och artikel 8 skall åtföljas av och snarast möjligt kompletteras med dokument eller andra bevis samt uppgifter om varje administrativ åtgärd eller rättsligt förfarande och skall särskilt avse den berörda produktens

- sammansättning och organoleptiska egenskaper,
- beteckning och presentation,
- överensstämmelse med de regler som fastställts avseende framställning och saluföring.

2. De kontaktinstanser som berörs av ett fall för vilket det ömsesidiga assistansförfarandet påbörjats, skall omedelbart informera varandra om

- hur undersökningen fortskrider,
- administrativa följder eller tvister i samband med förfarandena i fråga.

3. Resekostnader som uppkommit i samband med tillämpningen av artikel 7.2 och 7.4 skall bäras av

- den medlemsstat som har utsett en tjänsteman för att utföra de åtgärder som avses i föregående punkter, eller
- gemenskapens budget efter en begäran från kontaktinstansen i den berörda medlemsstaten, om kommissionen i förväg uttryckligen fastställt att den aktuella kontrollen ligger i gemenskapens intresse.

AVDELNING IV

ANALYSDATABAS

Artikel 10

Databasens syfte

1. En databas för resultaten av analyser av produkter inom vinsektorn skall förvaltas av Gemensamma forskningscentret (GFC).

2. Databasen skall innehålla uppgifter som har erhållits genom isotopanalys av beståndsdelarna etanol och vatten i vinprodukter enligt de referensanalyismetoder som beskrivs i förordning (EEG) nr 2676/90.

3. Databasen skall bidra till en enhetlig tolkning av de resultat som de officiella laboratorierna i medlemsstaterna erhåller genom att använda de referensanalyismetoder som beskrivs i förordning (EEG) nr 2676/90.

Artikel 11

Prov

1. För databasen skall prov med färska druvor som skall analyseras tas ut, behandlas och bearbetas till vin enligt anvisningarna i bilaga I.

2. Proven av färska druvor skall tas från vinodlingar inom ett vinodlingsområde där förhållandena vad avser jordmån, läge, metoder för beskärning och uppbinding, sorter, vinstockarnas ålder samt odlingsmetoder är väl kartlagda.

Varje år skall minst följande antal prov tas för databasen:

- 400 prov i Frankrike.
- 400 prov i Italien.
- 200 prov i Tyskland.
- 200 prov i Spanien.
- 50 prov i Portugal.
- 50 prov i Grekland.
- 50 prov i Österrike.
- 4 prov i Luxemburg.
- 4 prov i Förenade kungariket.

Vid fördelningen av de prov som skall tas skall vinarealernas geografiska läge i dessa medlemsstater beaktas.

Varje år skall minst 25 % av proven tas från samma vinarealer där prov togs föregående år.

3. Proven skall analyseras enligt de metoder som beskrivs i bilagan till förordning (EEG) nr 2676/90 på de laboratorier som utsetts av medlemsstaterna. De utsedda laboratorierna skall uppfylla de allmänna kriterier för provningslaboratorier som fastställs i Europastandard EN 45001 eller standarden ISO/IEC 17025, och särskilt delta i ett system för kvalitetsprovning som omfattar metoderna för isotopanalys.

4. En analysrapport skall utformas enligt bilaga III. För varje prov skall ett faktablad utarbetas enligt bilaga II.

5. En kopia av analysrapporten inbegripet resultaten och tolkningen av analyserna tillsammans med en kopia av faktabladet skall skickas till GFC.

6. Medlemsstaterna och GFC skall se till

- att uppgifterna i analysdatabasen bevaras,
- att minst ett kontrollprov av varje prov som skickas till GFC för analys bevaras i minst tre år från tidpunkten för provtagningen,
- att databasen endast används för att kontrollera tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna och de nationella bestämmelserna inom vinsektorn eller för statistiska eller vetenskapliga ändamål,
- att åtgärder vidtas för att skydda uppgifterna i databasen, framförallt mot stöld och manipulation,
- att de berörda personerna utan onödiga förseningar eller kostnader får tillgång till den information i databasen som berör dem för att eventuella felaktiga uppgifter skall kunna rättas till.

Artikel 12

Isotopanalyser

1. De medlemsstater som framställer vin och som inte har den utrustning som behövs för att utföra isotopanalyser skall skicka sina prov till GFC för analys. I sådana fall får de utse ett behörigt organ som skall ha befogenhet att förfoga över dessa uppgifter.

2. De medlemsstater som utför egna isotopanalyser av vinprodukter skall skicka minst 10 % av proven för kontrollanalys till GFC eller något annat laboratorium som officiellt utsetts av GFC.

Artikel 13

Rapportering av resultat

1. Uppgifterna i databasen skall på begäran tillhandahållas de laboratorier som för detta syfte utsetts av medlemsstaterna.

2. I vederbörligen motiverade fall får de uppgifter som avses i punkt 1, om de är representativa, på begäran användas av andra officiella organ i medlemsstaterna.

3. Rapportering av uppgifter får bara omfatta de relevanta analysuppgifter som behövs för att tolka en analys som gjorts på ett prov med liknande egenskaper och ursprung. Till alla inrapporterade uppgifter skall bifogas en påminnelse om minikraven för att få tillgång till databasen.

Artikel 14

Iakttagande av förfaranden

Medlemsstaterna skall säkerställa att de resultat av isotopanalyser som lagras i deras egna databaser har erhållits genom analyser av prov som tagits och behandlats enligt bestämmelserna i denna avdelning.

AVDELNING V

INSAMLING AV PROVER I KONTROLLSYFTE

Artikel 15

Begäran om insamling av prover

1. I samband med tillämpningen av avdelningarna II och III kan kommissionens särskilda inspektörer eller inspektörerna vid en behörig myndighet i en medlemsstat, begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat samlar in prover i enlighet med tillämpliga bestämmelser i den medlemsstaten.
2. Den myndighet som gör en sådan begäran skall förfoga över de insamlade proverna och även få bestämma vilket laboratorium som skall utföra analyserna.
3. Proverna skall samlas in och behandlas enligt anvisningarna i bilaga IV.

Artikel 16

Kostnader för uttagning, avsändning och analys av prov

1. Kostnaderna för uttagning, behandling och avsändning av prov och för analytiska och organoleptiska undersökningar skall bäras av den myndighet i medlemsstaten som har beställt provtagningen. Kostnaderna skall beräknas enligt gällande taxa i den medlemsstat i vilken dessa åtgärder har vidtagits.
2. Kostnaderna för avsändning av de prov som avses i artikel 12 i till GFC eller till något annat laboratorium som utsetts av GFC för analys med isotopmetoder skall bäras av gemenskapen.

För medlemsstater som saknar laboratorier med utrustning för vinanalys med isotopmetoder skall gemenskapen betala kostnaderna för avsändning till GFC av alla de prov som skall tas enligt artikel 14.1.

AVDELNING VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Bevisvärde

De uppgifter som vid tillämpningen av denna avdelning kommit till kommissionens särskilda inspektörers eller till en medlemsstats behöriga myndighets kännedom kan återopas av

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

behöriga myndigheter i övriga medlemsstater eller av kommissionen. I sådana fall skall uppgifterna inte anses ha mindre betydelse bara för att de inte kommer från den berörda medlemsstaten.

Artikel 18

Påföljder

Utän att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 eller i förordningar som antagits för tillämpningen av denna skall medlemsstaterna besluta om ett system för påföljder som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna för vinsektorn och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att påföljderna verkställs. Sådana påföljder skall vara effektiva, stå i proportion till sina syften och skall ha lämplig avskräckande effekt.

Artikel 19

Personer som omfattas av kontrollerna

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar av sådana personer vars verksamhet kan omfattas av de kontrollåtgärder som avses i denna förordning får inte hindra genomförandet av dessa kontroller utan skall underlätta genomförandet av dessa.
2. Vinodlare från vars areal tjänstemän från en behörig myndighet samlar in prov
— får inte på något sätt hindra insamlingen av prov, och
— skall förse tjänstemännen med de upplysningar som krävs enligt denna förordning.

Artikel 20

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 2347/91 och (EEG) nr 2348/91 upphör att gälla.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Anvisningar för insamling, behandling samt bearbetning till vin av färska druvor som skall analyseras med de isotopmetoder som avses i artikel 11

I. INSAMLING AV DRUVOR

- A. Varje prov skall innehålla minst 10 kg mogna, felfria druvor av samma sort. Proven får inte tas efter dagg och inte efter regn. Druvorna får inte vara våta. De skall plockas i det skick de påträffas.

Proverna skall insamlas när druvorna på den aktuella vinarealen skördas. De insamlade druvorna skall vara representativa för hela vinarealen. De färska druvproven, eventuellt bearbetade till druvmust, får förvaras nedfrysade fram till vinframställningen.

Medlemsstaterna kan fastställa att prov som tas på deras territorium skall överstiga 10 kg, om detta är motiverat med hänsyn till det vetenskapliga samarbetet mellan flera laboratorier.

- B. När proverna samlas in skall ett faktablad utarbetas. Faktabladet skall omfatta två delar, nämligen del I om insamlingen av druvor och del II om vinframställningen. Faktabladet skall förvaras tillsammans med provet och åtfölja detta under hela transporten. Det skall uppdateras genom att uppgifter förs in för varje behandling som provet genomgår.

Faktabladet för provtagningen skall utarbetas i enlighet med del I i frågeformuläret i bilaga II.

II. VINFRAMSTÄLLNING

- A. Den behöriga myndigheten eller ett av denna bemyndigat organ skall utföra vinframställningen, i möjligaste mån under förhållanden som är jämförbara med de förhållanden som normalt råder inom det produktionsområde som provet är representativt för. Vinframställningen skall leda till att allt socker omvandlas till alkohol, dvs. att restsockerhalten är lägre än 2 g/l. Så snart vinet klarnat och stabiliserats med hjälp av svaveldioxid skall det tappas på 75 cl-flaskor som förses med etikett.

- B. Faktabladet för vinframställningen skall utarbetas i enlighet med del II i frågeformuläret i bilaga II.

BILAGA II

Frågeformulär för insamling av druvprov och framställning av vin av dessa för analys med isotopmetoder

DEL I

1. *Allmänna uppgifter*
 - 1.1 Provnummer:
 - 1.2 Namn och befattning på den tjänsteman eller annan person med befogenhet att utföra provtagningar, som tagit proverna:
 - 1.3 Namn och adress till den behöriga myndighet som ansvarar för provtagningen:
 - 1.4 Namn och adress till den behöriga myndighet som ansvarar för vinframställningen och avsändningen av provet, om det inte är samma myndighet som avses i punkt 1.3:
2. *Allmän beskrivning av provet*
 - 2.1 Ursprung (land, område):
 - 2.2 Skördeår:
 - 2.3 Vinstockssort:
 - 2.4 Druvfärg:
3. *Beskrivning av vinarealen*
 - 3.1 Vinodlarens namn och adress:
 - 3.2 Vinarealens läge:
 - Kommun:
 - Ort:
 - Nummer i fastighetsregistret:
 - Breddgrad, längdgrad:
 - 3.3 Jordmån (t.ex. kalkhaltig, lerhaltig, kalk- och lerhaltig, sandig):
 - 3.4 Terrängförhållanden (t.ex. sluttning, slät mark, solförhållanden etc.):
 - 3.5 Antal vinstockar per hektar:
 - 3.6 Vinarealens ungefärliga ålder (mindre än 10 år, 10–25 år, mer än 25 år):
 - 3.7 Höjd:
 - 3.8 Metod för beskärning och uppbinding av vinstockarna:
 - 3.9 Vintyp som normalt framställs av druvorna (bordsvin, kvalitetsvin fso etc.):
4. *Uppgifter om vinskörden och musten*
 - 4.1 Beräknad skörd per hektar för den skördade arealen:
 - 4.2 Druvornas sundhetstillstånd (t.ex. felfria, ruttna), med uppgift om huruvida druvorna var torra eller våta vid provtagningen:
 - 4.3 Datum för provtagningen:
5. *Väderförhållande före skörden*
 - 5.1 Konstaterad nederbörd under de tio dagarna närmast före skörden: ja/nej.
Om ja, bifoga kompletterande uppgifter om sådana finns.
6. *Konstbevattnade vinarealer. Om odlingen konstbevattnas:*
 - 6.1 Datum för senaste bevattning:

(Stämpel av den behöriga myndighet som ansvarar för provtagningen samt underskrift med namnförtydligande och befattning för den person som tagit proverna)

DEL II

1. *Vinframställning*
 - 1.1 Druvprovets vikt i kg:
 - 1.2 Pressningsmetod:
 - 1.3 Framställd mängd must:
 - 1.4 Mustens egenskaper:
 - Uppmätt brytningsindex:
 - Total syrahalt uttryckt i g/l vinsyra:
 - 1.5 Behandling av musten (t.ex. dekantering eller centrifugering):
 - 1.6 Tillsats av jäst (jästtyp). Ange om spontan jäsning ägt rum:
 - 1.7 Jäsningstemperatur, cirka:
 - 1.8 Metod för att bestämma jäsningsprocessens avslutning:
 - 1.9 Behandling av vinet (t.ex. omdragning):
 - 1.10 Tillsats av svaveldioxid i mg/l:
 - 1.11 Analys av det framställda vinet:
 - Total och verklig alkoholhalt i volymprocent:
 - Total torrs substanshalt:
 - Reducerande socker uttryckt i gram invertsocker per liter:
2. *Kronologisk översikt över vinframställningen av druvprovet*

Datum för

 - insamling av provet:
 - pressning:
 - jäsningens början:
 - jäsningens slut:
 - separering av vinet från bottensatsen:
 - diverse tillsatser av svaveldioxid:
 - tappning på flaskor:
 - avsändning till ett laboratorium specialiserat på isotopanalys:
 - i förekommande fall, avsändning till GFC:

Datum för ifyllande av del II:

(Stämpel av den behöriga myndighet som framställt vinet och underskrift av ansvarig befattningshavare)

BILAGA III

ANALYSRAPPORT

Prov av vin och vinprodukter som analyserats med den isotopmetod som beskrivs i bilagan till förordning (EEG) nr 2676/90 och som skall registreras i GFC:s isotopdatabas

I. ALLMÄNNA UPPGIFTER

1. Land:
2. Provnummer:
3. Årgång:
4. Vinstockssort:
5. Vinets klassificering:
6. Vinodlingsområde/distrikt:
7. Namn och adress på det laboratorium som är ansvarigt för resultaten:
8. Prov för kontrollanalys hos GFC: ja/nej

II. METODER OCH RESULTAT

1. Vin
 - 1.1 Alkoholhalt i volymprocent: % vol.
 - 1.2 Total torrsubstanshalt: g/l
 - 1.3 Reducerande socker: g/l
 - 1.4 Total syrahalt uttryckt som vinsyra: g/l
 - 1.5 Total svaveldioxid: mg/l
2. Destillation av vin för SNIF-NMR
 - 2.1 Beskrivning av destillationsapparat:
 - 2.2 Det destillerade vinets volym/destillatets vikt:
3. Analys av destillatet
 - 3.1 Vattenhalt: % (w/w)
(Metod: Karl-Fischer/densitetsmätning)
 - 3.2 Halt av andra flyktiga ämnen än etylalkohol: % (w/w)
(Metod: analys med gaskromatografi med lämplig kapillärkolonn)
 - 3.3 Etylalkoholhalt i vindestillatet:
 $t_m D = 1 - [\text{vattenhalt \% (w:w)}]/100$
4. Analys av N,N-tetrametylurinämne
 - 4.1 Vattenhalt: % (w/w)
 - 4.2 N, N-tetrametylurinämnets renhet: % (w/w)
(Metod: analys med gaskromatografi med lämplig kapillärkolonn)
5. Resultat av isotopförhållandet för deuterium i etanol mätt genom NMR
 - 5.1 $(D/H)_I$ = ppm standardavvikelse:
 - 5.2 $(D/H)_H$ = ppm standardavvikelse:
 - 5.2 $(D/H)_{QW}$ = ppm standardavvikelse:
 - 5.4 $(D/H)_{TMU}$ = ppm standardavvikelse:
 - 5.5 "R" = standardavvikelse:

6. NMR parametrar

Observerad frekvens:

Minne:

Antal avsökningar:

Antal mätningar:

Uppsamlingsstid:

Pulsvinkel 90°: ; 01: ; 02:

Frånkopplingsstyrka:

Temperatur: °C

Exponentiell multiplikation: Hz

Baslinjekorrigerings: ja/nej

Zero filling: ja/nej

7. Resultatet av isotopförhållandet $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ i vin $\delta^{18}\text{O}$ [‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Antal bestämningar:

Standardavvikelse:

8. Jämviktsparametrar

Automatisk jämviktsinställning: ja/nej

Jämviktstemperatur: °C

Provolym: ml

Jämviktsskolvens volym: ml

Tid för jämviktsinställning: timmar

BILAGA IV

Provtagning som ett led i samverkan mellan kontrollinstanserna

1. Vid provtagning på vin, druvmust eller annan flytande vinprodukt inom ramen för samverkan mellan kontrollinstanserna skall den behöriga myndigheten förvissa sig om
 - att proven, vad gäller produkter i behållare som rymmer högst 60 l och som lagras i ett och samma parti, är representativa för hela partiet,
 - att proven, vad gäller produkter i behållare med en nominell volym av mer än 60 l, är representativa för innehållet i den behållare som proven har tagits ifrån.
 2. Provtagning skall ske genom att produkten i fråga hålls i minst fem rena behållare, var och en med en nominell volym av minst 75 cl. När det gäller de produkter som avses i punkt 1 första strecksatsen kan provtagning också ske genom att minst 5 behållare som rymmer minst 75 cl tas ut från det parti som skall undersökas.

När prov av destillerat vin skall analyseras med kärnmagnetisk resonans av deuterium skall behållarna som proven förvaras i ha en nominell volym av 25 cl, men om proven skall skickas från ett officiellt laboratorium till ett annat är 5 cl tillräckligt.

Proven skall tas och behållarna skall vid behov förslutas och förseglas i närvaro av en företrädare för den anläggning där provet tas eller en företrädare för transportföretaget, om provet tas under transporten. Om ingen företrädare finns närvarande skall detta anges i den rapport som avses i punkt 4.

Varje prov skall förses med en engångsförslutning tillverkad av inert material.
 3. Varje prov skall förses med en etikett enligt del A i bilaga V.

Om behållaren är så liten att det inte är möjligt att förse den med den föreskrivna etiketten skall behållaren märkas med ett outplånligt nummer och de obligatoriska uppgifterna lämnas på ett separat blad.

Företrädaren för den anläggning där provtagningen har ägt rum eller företrädaren för transportföretaget skall uppmanas att underteckna etiketten eller, i förekommande fall, bladet.
 4. Den tjänsteman som av den behöriga myndigheten har bemyndigats att utföra provtagningen skall upprätta en skriftlig rapport där han antecknar alla observationer som han anser vara av betydelse för bedömningen av proven. Han skall i rapporten anteckna eventuella uppgifter som har lämnats av företrädaren för transportföretaget eller för den anläggning där provtagningen har ägt rum samt be om företrädarens namnteckning. Han skall ange storleken av den produktmängd som provet tagits ifrån. Om han nekats de namnteckningar som avses ovan och i punkt 3 tredje stycket, skall detta anges i rapporten.
 5. Vid varje provtagning skall ett av proven behållas som kontrollprov på den anläggning där provtagningen skett och ytterligare ett hos den myndighet till vilken den tjänsteman som tagit proverna hör. Tre av proven skall skickas till ett officiellt laboratorium för analytisk eller organoleptisk undersökning. Där skall ett av proven analyseras. Ytterligare ett skall behållas som kontrollprov. Kontrollproven skall sparas i minst tre år efter provtagningen.
 6. Provförsändelsen skall på förpackningens utsida förses med en röd etikett enligt förlagan i del B i bilaga V. Etiketten skall ha formatet 50 × 25 mm.

Innan proven avsänds skall den behöriga myndigheten i den avsändande medlemsstaten stämpla paketet på utsidan, så att stämpeln delvis täcker den röda etiketten.
-

BILAGA V

A. Etikett med uppgifter om provet enligt punkt 3 i bilaga IV.

1. Obligatoriska uppgifter:

- a) Namn och adress (inbegripet medlemsstaten) till den behöriga myndighet som har beställt provtagningen.
- b) Provets serienummer.
- c) Datum för provtagningen.
- d) Namn på den tjänsteman som av den behöriga myndigheten har fått befogenhet att utföra provtagningen.
- e) Namn och adress till den anläggning där provet har tagits.
- f) Beteckning på den behållare varifrån provet har tagits (dvs. numret på behållaren, numret på flaskpartiet etc.).
- g) Beskrivning av produkten, inklusive odlingsområdet, skördeåret, den verkliga eller möjliga alkoholhalten och, om möjligt, vinstockssorten.
- h) Följande anmärkning: "Kontrollprovet får endast undersökas av ett laboratorium med tillstånd att utföra kontrollanalyser. Det är straffbart att bryta förseglingen."

2. Anmärkningar.

3. Minimistorlek: 100 mm × 100 mm.

B. Mall för den röda etikett som avses i punkt 6 i bilaga IV.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA

Produkter som skall genomgå analytisk och organoleptisk undersökning enligt förordning (EG) nr 2729/2000